

Митрополит Јоаникије у манастиру Режевић рукопроизвео о. Козму (Митровића) у чин игумана

Његово високопреосвештенство Митрополит црногорско-приморски г. Јоаникије, служио је данас на Васкршњи уторак, 18. априла, Свету архијерејску литургију у манастиру Режевић у току које је, на малом входу, рукопроизвео у чин игумана оца Козму (Митровића), одликујући га за ревност, смјерност и вјерност Цркви Божијој.

“Ти си досад у твојој светој служби, монашкој и свештеномонашкој, показао велику послушност Цркви, а тиме и велику истрајност на овоме не баш тако лаком подвигу. Служио си дуго година под Бјеласицом, служио си старца Јоила толико година, а онда по послушању си примио, када је то требало, послушање старешине овога светог манастира”, казао је Митрополит Јоаникије.

Пожељевши да убудуће буде још ревноснији, нагласио је да ова света служба

тражи од човјека да се жртвује до краја за славу Божију: “Нека би ти ово одликовање и ова молитва послужили на ободрење и сваки Божији благослов да те прати у све дане овога живота.”

Бесједећи на крају Свете службе Божије, Високопреосвећени Митрополит се осврнуо на јеванђелско зачало када су, одговарајући на питање Господње о чему причају, Свети апостол Лука и Клеопа, на данашњи дан, казали Господу који им се јавио док су разговарали о чудесним догађајима, не знајући још шта је истина, а шта није: Зар си ти једини странац у Јерусалиму и зар ниси чуо шта се ових дана догодило у њему? Послије Васкрсења, Господ се често јављао у неком другом облику, наравно човјечијем, али на такав начин да га ни апостоли не препознају. Улазио је кроз затворена врата, за Њега више физички закони нијесу важили, јер је и тиме свједочио своју власт и над смрћу и над законима овога свијета.

“Каква чудесна ситуација. Господ васкрсли се јавља и пита их, а они тако одговарају. Једна невјероватно ситуација, дирљива, потресна”, истакао је Владика, додавши да је интересантно и то да док они разговарају о Христу, да ли је васкрсао или није, Он им се приближи. То би, како је казао, за нас могла да буде поука да када год се интересујемо за вјеру, када год тражимо истину, Господ је близу нас да нам је открије, али ако се не интересујемо, Он силом неће да намеће ништа своје па ни истину нити самога себе.

Господ апостолима, послије првих ријечи које су размијенили, објашњава Писма, почевши од Мојсија и Пророка, како је све требало да се збуде са Христом, да пострада и тако уђе у славу своју. Одговарајући на питање зар Господ Исус Христос није имао славу, Владика је објаснио да је Он Син Божији, Он је Бог Творац неба и земље, Вјечни Логос Божији који је у слави од прије постања свијета, од вјечних времена, али да се то не односи на Његово Божанство.

“Његова људска природа је тако ушла у Божанску славу, сјединила се вјечито са Божанском и, као што послије Вазнесења Његовога свједочимо, Он је сјео са десне стране Оца. То се не односи на неки простор: десна, лијева страна, као што ми размишљамо, него је то највећа слава које је удостојена људска природа и која је нама обезбјеђена, ако идемо путем Господњим. Господ је зажелио да нас удостоји такве славе, али треба да се покажемо вјерни и истрајни”, бесједио је Високопреосвећени.

Послије када је Христос, на позив апостола, свратио код њих и благословио хлеб и вино, и причестио их, отворише им се очи и познаше Господа, и онда

Он поста невидљив за њих.

“Више Га нијесу њихове људске очи могли видјети, али Он је напунио срца њихова истином, утјехом, љубављу и свим Божанским добрима. Онда се они сјећају, тумаче тај догађај, шта се све догодило за тих нешто више од пола сата, сат времена. И рекоше један другоме: Не гораше ли срце наше у нама док нам говораше путем и док нам објашњаваше Писма? Дакле, када Он тумачи истину спасења, домострој спасења Божијега, они су већ осјетили присуство Божије. Они су већ били заједно са Њиме иако тога нијесу били свјесни, јер је њихово срце горело љубављу према Господу, а Он је уливао своју љубав у њихова срца.”

Даље је Владика Јоаникије нагласио да је наша вјера чудесна јер се Христос који је васкрсао јавио као побједитељ смрти. Појаснио је да су апостоли испитивали да ли је Он, јер тешко је било повјеровати да се Онај који је на Крсту издахнуо, јавио као побједитељ смрти. Ако је то Онај што је на Крсту страдао и јавио као побједитељ смрти, васкрснувши из мртвих, онда је то жива, пуна и права истина, то је заправо наша вјера.

Поручујући да у историји нема ничега толико провјереног, искуственог, као Васкрсење Христово, Митрополит је истакао да је Васкрсење Христово нова стварност, нова реалност у којој живи Црква Божија.

“То је садржина наше свете вјере. Вјековима се разна искушења, проблеми, муке појављују у овоме свијету, понекад и у Цркви, јер су и у њој људи, али ова истина увијек тријумфује и увијек нас све вади из наших слабости, немоћи”, нагласио је Владика, додавши да су апостоли Лука и Клеопа били честити и свети Божији људи, али са свим ограничењима људским.

Подсјетио је да је ту страшну драму која се одвијала послје Васкрсења, јер су неки чули да је Христос васкрасао, неки видјели, неки нијесу били сигурни, брзо разријешио сам Господ Исус Христос, који опет открива себе и потврђује, као што је и Томи касније потврдио да је Он тај који је на Крсту издахнуо и да се јавио као побједитељ смрти.

“Ако се Он јавио као побједитељ смрти, Богочовјек са пуном људском природом која је побиједила смрт силом Божанства Његовога, онда је и нама обезбијеђено васкрсење. Васкрсење Христово је такво, да има дејство да је то и наше васкрсење. Господ нас је учинио саучесницима и судионицима Његовог Васкрсења и Његове побиједице над смрћу и Његове вјечне славе. Зато је ова радост неупоредива са било којом другом радошћу и ово је истина над

истинама и ово је пуноћа свете вјере православне.”

На крају Његово високопреосвештенство Митрополит црногорско-приморски г. Јоаникије је још једном честитао оцу игуману Козми, подсјетиши на тешкоће са којима се сретао током његових досадашњих послушања, за које се није никада жалио, а које је носио са смирењем, кротошћу и са радошћу, због чега га је Бог и удостојио да буде игуман ове свете обитељи.

“Нека буде срећно нашем оцу игуману Козми, који је данас примио чин

и њему и
боже дај!

mitropolija.com